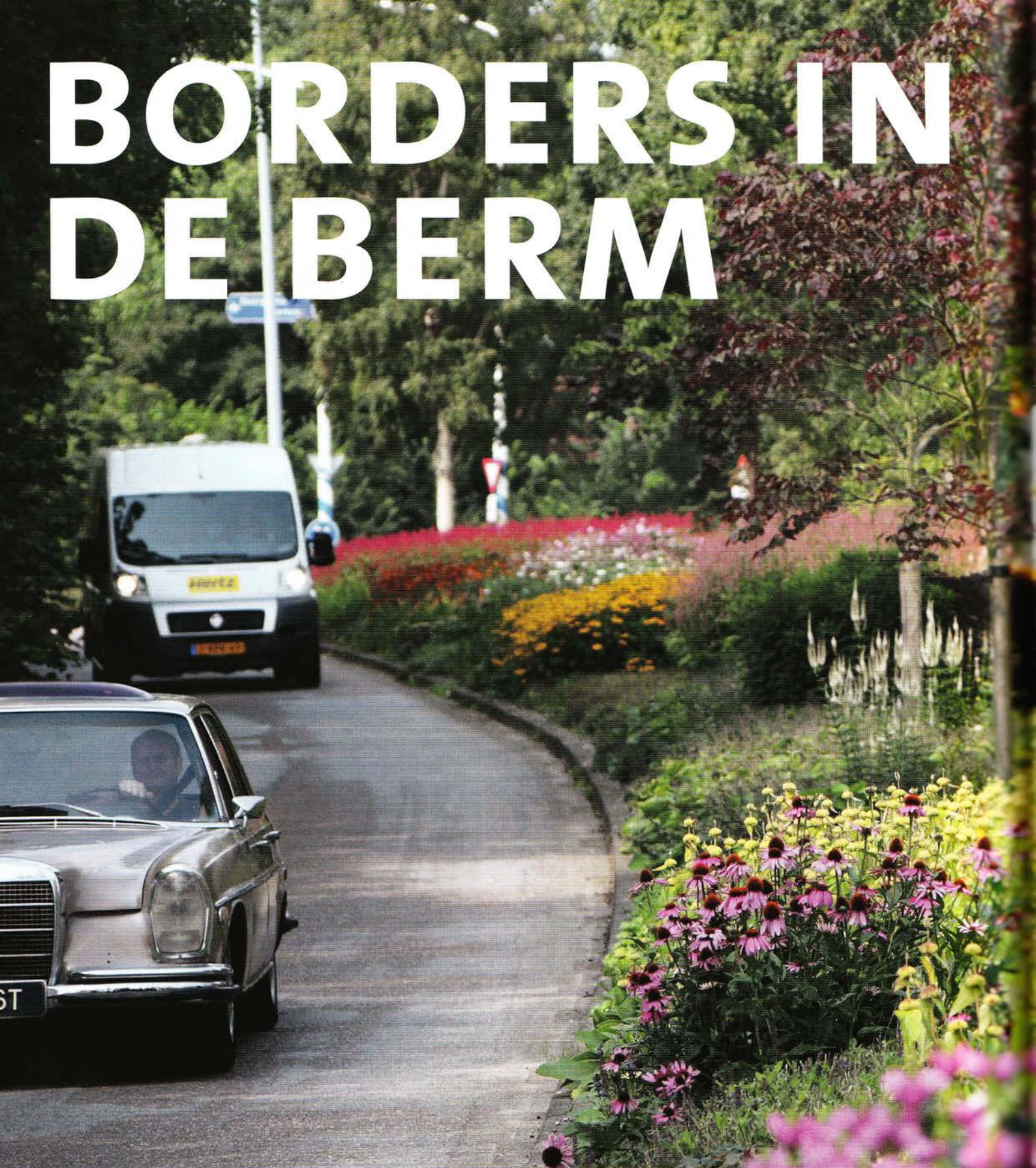

BORDERS IN DE BERM

Volgens Bert Griffioen, van kwekerij Griffioen Wassenaar BV, vind je in veel gemeentes drie kleuren openbaar groen, namelijk: lichtgroen, groen en donkergroen. Als het aan hem ligt gaat dat veranderen. Vaste planten moeten kleur in het openbaar groen brengen.

Zo rond 2004 -2005 constateerde vaste plantenkweker Bert Griffioen dat in het openbaar groen nauwelijks nog vaste planten gebruikt werden. Vaste planten hadden in het gebruik een slechte

naam bij groenaanemers en gemeenten. Men beschouwde ze als duur in het onderhoud, en aangezien bezuinigen van alle tijden is, werden ze in de openbare ruimte nog maar amper gebruikt. Bert Griffioen is niet alleen ondernemer, hij is 'a man with a mission'. Vaste planten zijn, niet alleen om esthetische redenen, zijn passie. Hij is er van overtuigd dat in tegenstelling tot wat vaak wordt gedacht, vaste planten een kostenbesparend element bij de groenvoorziening kunnen zijn.

Out of the box denken is voor vernieuwing belangrijk. Zo bedacht Bert Griffioen dat je in de openbare ruimte vaste planten niet moet aanplanten en vervolgens met veel moeite moet onderhouden. In zijn visie moet je vaste planten aanbrengen en vervolgens 'dicht' laten groeien. Daarvoor is het noodzakelijk een assortiment van vaste planten te gebruiken dat aan een aantal voorwaarden voldoet. 'Filters' noemt hij die voorwaarden. De kwaliteit van de plant is een filter, evenals het tijdstip van planten en de voorbereiding van de grond. Vooral de voorbereiding maakt het verschil en staat, volgens Bert Griffioen, voor 70% van het succes.

Bert Griffioen:

'Met dat concept ben ik op pad gegaan. Naar de gemeenten en ontwerpers. Die moeten de vaste planten weer gaan voorschrijven dacht ik. Dat heb ik twee maanden gedaan, maar dat leverde niets op. Ik kwam eigenlijk vertellen dat ze andersom moesten denken, vanuit het beheer. En dat is nooit een boodschap die men graag wil horen. Gelukkig kreeg ik contact met een beheerder van een gemeente. Het was een man die al 35 jaar bij die gemeente werkte, een echte 'praktijkman'. Ik deed hem mijn verhaal. Na een tijdje belde hij mij en zei: "Ik heb als jonge hovenier altijd zo geleden van op mijn knieën in de plantsoenen werken, maar ik geef je een kans. Ik heb nog wat geld en een stuk grond van 1000m², richt dat maar in naar jouw idee. Van de zomer kijken we wel of je gelijk hebt."

Kosten. Vaste planten kunnen alleen terug in de openbare ruimte op basis van een kostenargument. De esthetische kant telt dan even minder.

'Wij moesten dus kijken of we qua kosten op konden boksen tegen één van de duurste vormen van openbaar groen, b.v. de toenmalige, traditionele rozenvakken. Dat moest lukken. Wij hebben gerekend en dat stuk grond beplant. Toen bleek in de praktijk dat we een substantieel stuk onder de onderhoudsprijs van de referentievakken zaten. De beheerder erkende dat en wilde wel meer. Voor ons was het belangrijk dat we een voorbeeld hadden liggen. Zo kon ik gemeentes uit de omgeving laten zien wat het effect was van de vaste plantenborders en hoe e.e.a. werkte en daarna is de bal gaan rollen. We hebben nogal een revolutie teweeg gebracht in de openbaar groenvoorziening, door een systeem te hanteren van extreem kort maaien. Dat durft eigenlijk niemand. De maaibaarheid van de planten is het eerste filter bij het ontwerp. Alle planten die niet op deze manier onderhouden kunnen worden vallen buiten ons concept.'

Tekst: Ben Robbers

Foto's: Henk Dijkman

'Wij planten niet met enorme aantallen de vierkante meter. Traditioneel zitten planten in 9 cm potten, maar onze planten zitten in 11 cm potten, 50% groter. En wij planten 8 planten de m². Daarmee bereiken we dat de border in het eerste seizoen "dicht" zit. Bij ons weegt het kosten argument het zwaarst. Wij werken in de openbare ruimte, waar eens een fiets doorheen gaat of een hond in loopt. Kleurig en functioneel, dat is de kern. Overigens: wij zijn als vaste plantenkwekers in onze andere markt - tuincentra in binnen- en buitenland - gewend om te denken in rendement per m². Eigenlijk hanteren we dezelfde gedachte voor het openbaar groen, maar dan niet in termen van hoogste rendement, maar in het laagste kostenniveau. Zo geven we het openbaar groen weer kleur.'

